

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 24.10.2006
COM(2006) 618 τελικό

ΠΡΑΣΙΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

**ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΩΝ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ:
Η ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ**

(υποβληθείσα από την Επιτροπή)

{SEC(2006) 1341}

ΠΡΑΣΙΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ: Η ΚΑΤΑΣΧΕΣΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Στόχος της παρούσας Πράσινης Βίβλου είναι η διεξαγωγή ευρείας διαβούλευσης μεταξύ των ενδιαφερόμενων μερών για τον τρόπο βελτίωσης της εκτέλεσης χρηματικών απαιτήσεων στην Ευρώπη. Η Πράσινη Βίβλος περιγράφει τα εγγενή προβλήματα της ισχύουσας κατάστασης και προτείνει, σαν ενδεχόμενη λύση, τη δημιουργία ενός ευρωπαϊκού συστήματος για την κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών.

Η Επιτροπή καλεί τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους πριν από τις 31 Μαρτίου 2007 στην ακόλουθη διεύθυνση:

European Commission
Directorate-General for Justice, Freedom and Security
Unit C1 – Civil Justice
B - 1049 Brussels
Fax: +32-2/299 64 57
E-mail: jls-coop-jud-civil@cec.eu.int

Τα ενδιαφερόμενα μέρη παρακαλούνται να αναφέρουν ρητά το κατά πόσον αντιτίθενται στη δημοσίευση των παρατηρήσεών τους στην ιστοσελίδα της Επιτροπής.

Η Επιτροπή προτίθεται να οργανώσει δημόσια ακρόαση για τα θέματα που αναλύονται από την Πράσινη Βίβλο. Όσοι αποστείλουν παρατηρήσεις στην Επιτροπή θα κληθούν να συμμετάσχουν.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1.1. Ανεπάρκειες της ισχύουσας κατάστασης

Η νομοθεσία που διέπει την εκτέλεση θεωρείται συχνά ως η «Αχίλλειος πτέρνα» του ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου. Παρά το γεγονός ότι πολλές κοινοτικές πράξεις συμπεριλαμβάνουν διατάξεις σχετικά με τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων, τη διαδικασία για να αναγνωριστούν οι αποφάσεις και να κηρυχθούν εκτελεστές και μηχανισμούς συνεργασίας των δικαστηρίων σε αστικές διαδικασίες, δεν έχει υποβληθεί μέχρι σήμερα καμία νομοθετική πρόταση σχετική με μέτρα εκτέλεσης. Προς το παρόν, η εκτέλεση μιας δικαστικής απόφασης η οποία έχει κηρυχθεί εκτελεστή σε κάποιο άλλο κράτος μέλος υπάγεται αποκλειστικά στην αρμοδιότητα του εθνικού δικαίου.

Οι παρούσες διαφορές των εθνικών νομοθεσιών όσον αφορά την εκτέλεση αποτελούν σοβαρό εμπόδιο για τη διασυνοριακή είσπραξη απαιτήσεων. Οι δανειστές που επιδιώκουν την εκτέλεση απόφασης σε άλλο κράτος μέλος βρίσκονται αντιμέτωποι με διαφορετικά νομικά συστήματα, με διάφορες διαδικαστικές απαιτήσεις και με γλωσσικά εμπόδια τα οποία συνεπάγονται συμπληρωματικά έξοδα και καθυστερήσεις κατά την εφαρμογή της διαδικασίας. Στην πράξη, ο δανειστής που επιδιώκει να εισπράξει χρηματική απαίτηση στην

Ευρώπη θα προσπαθήσει ως επί το πλείστον να επιτύχει την κατάσχεση/δέσμευση¹ του/των τραπεζικού/ών λογαριασμού/ών του οφειλέτη του. Διαδικασίες αυτού του είδους υπάρχουν στα περισσότερα από τα κράτη μέλη. Εφόσον εφαρμόζονται αποτελεσματικά, μπορούν να αποτελέσουν ισχυρό όπλο κατά των απειθών ή δολίων οφειλετών.

Εντούτοις, ενώ οι οφειλέτες είναι σήμερα σε θέση να μεταφέρουν τα χρήματά τους σχεδόν ακαριαία από λογαριασμούς που είναι γνωστοί στους δανειστές τους σε άλλους λογαριασμούς στο ίδιο ή άλλο κράτος μέλος, οι δανειστές δεν μπορούν να δεσμεύσουν αυτά τα χρήματα με την ίδια ταχύτητα. Σύμφωνα με τις ισχύουσες κοινοτικές πράξεις, δεν είναι δυνατόν να επιτευχθεί τραπεζική κατάσχεση η οποία να μπορεί να εκτελεστεί σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Κυρίως, ο κανονισμός 44/2001 (Βρυξέλλες I)² δεν κατοχυρώνει την αναγνώριση και την εκτέλεση συντηρητικού μέτρου, όπως είναι η τραπεζική κατάσχεση, που επιτυγχάνεται μονομερώς (*ex parte*) σε ένα κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου στο οποίο διατάχθηκε³.

Η Επιτροπή έχει ήδη τονίσει τις εγγενείς δυσκολίες που παρουσιάζει η διασυνοριακή είσπραξη απαιτήσεων στην ανακοίνωσή της του 1998 με τον τίτλο «Προς αύξηση της αποτελεσματικότητας στην έκδοση και την εκτέλεση των αποφάσεων στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁴». Ενόψει των διαφορών που παρουσιάζουν οι εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών και της πολυπλοκότητας του ζητήματος, πρότεινε να περιοριστεί αρχικά ο προβληματισμός στο ζήτημα των τραπεζικών κατασχέσεων⁵. Δύο έτη αργότερα, το πρόγραμμα αμοιβαίας αναγνώρισης καλούσε την Επιτροπή να βελτιώσει τις τραπεζικές κατασχέσεις⁶. Το 2002, η Επιτροπή δημοσίευσε μία πρόσκληση για την υποβολή προσφορών σχετικά με μελέτη για τη βελτίωση της εκτέλεσης των δικαστικών αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή αναλύει την κατάσταση στα 15 κράτη μέλη που υπήρχαν τότε και προτείνει σειρά μέτρων με σκοπό να βελτιωθεί η εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίως με την θέσπιση ευρωπαϊκής διαταγής κατάσχεσης τραπεζικών λογαριασμών, ευρωπαϊκών ασφαλιστικών μέτρων για τον ίδιο σκοπό και ορισμένων μέτρων με σκοπό να βελτιωθεί η διαφάνεια των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη⁷. Αυτό το τελευταίο σημείο θα αναλυθεί σε Πράσινη Βίβλο που θα δημοσιευθεί το 2007.

Τα προβλήματα που συνδέονται με τη διασυνοριακή είσπραξη απαιτήσεων ενέχουν τον κίνδυνο να αποτελέσουν εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των διαταγών πληρωμής στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η υπερήμερη πληρωμή και η απουσία πληρωμής απειλούν τα συμφέροντα των επιχειρήσεων και των καταναλωτών. Οι διαφορές που υπάρχουν όσον αφορά την αποτελεσματικότητα της είσπραξης απαιτήσεων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέχουν εξίσου τον κίνδυνο νόθευσης του ανταγωνισμού μεταξύ των επιχειρήσεων που δρούν στο εσωτερικό της

---

¹ Σημείωση σχετικά με την ορολογία: στην Πράσινη Βίβλο, ο όρος «κατάσχεση» χρησιμοποιείται για να προσδιορίσει μια διαδικασία με την οποία κατάσχονται ή δεσμεύονται τα κινητά περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη τα οποία βρίσκονται στα χέρια τρίτου και η οποία εμποδίζει αυτόν τον τελευταίο να μεταβιβάσει αυτά τα περιουσιακά στοιχεία.

² Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 44/2001 της 22ας Δεκεμβρίου 2000, ΕΕ L 12, 16.1.2001, σ. 1.

³ Απόφαση του Δικαστηρίου της 21.5.1980 στην υπόθεση C-125/79 (*Denilauer*).

⁴ Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ΕΕ C 33 της 31.01.1998, σ. 3.

⁵ Βλέπε ανακοίνωση (υποσημείωση 1), σ. 14.

⁶ Πρόγραμμα μέτρων για την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης των αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ΕΕ C 12 της 15.01.2001, σ. 1, 5.

⁷ Μελέτη αριθ. JAI/A3/2002/02. Η τελική έκθεση δημοσιεύεται στη διεύθυνση http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm.

Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανάλογα με το κατά πόσον αυτές δρουν σε κράτη μέλη με αποτελεσματικά συστήματα εκτέλεσης των διαταγών πληρωμής ή σε άλλα στα οποία συμβαίνει το αντίθετο. Πρέπει ως εκ τούτου να προβλεφθεί κοινοτική δράση στον συγκεκριμένο τομέα.

2. ΠΙΘΑΝΗ ΛΥΣΗ: ΈΝΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΚΩΝ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΩΝ

Μια ενδεχόμενη λύση θα ήταν να δημιουργηθεί μία ευρωπαϊκή διαταγή κατάσχεσης τραπεζικών λογαριασμών. Αυτή θα επέτρεπε στον δανειστή να διασφαλίσει χρηματικό ποσό που του οφείλεται ή αξιώνεται από αυτόν εμποδίζοντας την ανάληψη ή μεταφορά χρημάτων που φυλάσσονται από τον οφειλέτη του σε έναν ή περισσότερους τραπεζικούς λογαριασμούς στην επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁸. Αυτή η διαταγή θα πρέπει να έχει αυστηρά χαρακτήρα ασφαλιστικού μέτρου, υπό την έννοια ότι θα δεσμεύει τα χρήματα του οφειλέτη σε τραπεζικό λογαριασμό χωρίς να τα μεταφέρει στον λογαριασμό του δανειστή. Η διαδικασία θα υπόκειται σε όρους για την έκδοση της διαταγής συμπεριλαμβάνοντας ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας του οφειλέτη. Μια διαταγή κατάσχεσης εκδιδόμενη σε ένα κράτος μέλος θα αναγνωρίζεται και θα εκτελείται σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς να χρειάζεται κήρυξη της εκτελεστότητας.

Ένα τέτοιο σύστημα θα μπορούσε να εγκαθιδρυθεί με τη δημιουργία μιας νέας αυτόνομης ευρωπαϊκής διαδικασίας η οποία θα συμπλήρωνε τα μέτρα εθνικού δικαίου ή ακόμα με την εναρμόνιση, μέσω οδηγίας, των εθνικών νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών. Στην τελευταία περίπτωση, θα χρειαστεί η θέσπιση συμπληρωματικών διατάξεων για να εξασφαλιστεί η αναγνώριση και η εκτέλεση στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης διαταγής κατάσχεσης που εκδίδεται από κάποιο κράτος μέλος.

Η απόφαση υποβολής ή μη νομοθετικής πρότασης στον συγκεκριμένο τομέα θα εξαρτηθεί από την ανάλυση αντικτύπου η οποία θα αξιολογήσει την έκταση των προβλημάτων που συνδέονται με τη διασυννοριακή είσπραξη απαιτήσεων και την αποτελεσματικότητα ενδεχόμενων εναλλακτικών λύσεων αντί μιας ευρωπαϊκής νομοθετικής ρύθμισης. Οι προτάσεις που διατυπώνονται στο παρόν έγγραφο δεν προδικάζουν το αποτέλεσμα αυτής της ανάλυσης αντικτύπου.

Ερώτηση 1: Θεωρείτε ότι υπάρχει ανάγκη κοινοτικής πράξης για την κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών με σκοπό να βελτιωθεί η είσπραξη απαιτήσεων στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εάν ναι, πρέπει να θεσπιστεί μία αυτόνομη ευρωπαϊκή διαδικασία ή να εναρμονιστούν οι εθνικές νομοθεσίες των κρατών μελών που αφορούν την κατάσχεση τραπεζικών λογαριασμών;

Ερώτηση 2: Είστε της γνώμης ότι η κοινοτική πράξη θα πρέπει να περιοριστεί σε ασφαλιστικά μέτρα που εμποδίζουν την ανάληψη και μεταφορά χρηματικών ποσών που φυλάσσονται σε τραπεζικούς λογαριασμούς;

⁸

Μια ευρωπαϊκή διαταγή θα μπορούσε εξίσου να χρησιμοποιηθεί στο πλαίσιο αγωγής που εγείρεται ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων σχετικά με δόλια εγκληματική δραστηριότητα.

3. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ

3.1. Συνθήκες υπό τις οποίες ο δανειστής μπορεί να υποβάλει αίτηση για την έκδοση διαταγής κατάσχεσης

Το ερώτημα που προκύπτει είναι σε ποια στάδια ο επισπεύδων δανειστής μιας χρηματικής απαίτησης πρέπει να είναι σε θέση να υποβάλει αίτηση για την έκδοση διαταγής κατάσχεσης σύμφωνα με το ευρωπαϊκό σύστημα. Υπάρχουν δυνάμει τέσσερα χρονικά σημεία στα οποία ο δανειστής μπορεί να υποβάλει αίτηση για τη λήψη ενός τέτοιου ασφαλιστικού μέτρου για να διαφυλάξει τα δικαιώματά του:

- πριν από την έναρξη δικαστικής διαδικασίας για να εξεταστεί το βάσιμο της απαίτησης·
- ταυτόχρονα με την έγερση της κύριας αγωγής,
- σε μεταγενέστερο στάδιο κατά τη διάρκεια της δικαστικής διαδικασίας και
- κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ της έκδοσης διαταγής σε ένα κράτος μέλος και της κήρυξης της εκτελεστότητας της διαταγής στο κράτος μέλος στο οποίο ευρίσκεται ο λογαριασμός του οφειλέτη.

Προβάλλεται το επιχείρημα ότι πρέπει να χορηγηθεί η μέγιστη δυνατή ευελιξία στον δανειστή παρέχοντάς του τη δυνατότητα να υποβάλει αίτηση για την έκδοση διαταγής κατάσχεσης σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο, πρέπει να εξεταστεί προσεκτικά ο κατάλληλος τρόπος για να προστατευτούν τα συμφέροντα του οφειλέτη, ιδιαίτερα όσον αφορά μια αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που προηγείται της κύριας προσφυγής. Μια διαταγή κατάσχεσης κατά το ευρωπαϊκό σύστημα θα συμπληρώνει και θα συμβιβάζεται με τις ισχύουσες ευρωπαϊκές πράξεις στον τομέα της πολιτικής δικαιοσύνης.

Ερώτηση 3: Θα πρέπει να δοθεί η δυνατότητα έκδοσης διαταγής κατάσχεσης σε κάθε ένα από τα τέσσερα στάδια που περιγράφονται στο σημείο 3.1 ανωτέρω ή μόνο σε ορισμένα εξ αυτών;

3.2. Προϋποθέσεις έκδοσης

Η διαταγή κατάσχεσης θα μπορούσε να εκδίδεται από το δικαστήριο σύμφωνα με τη διαδικασία λήψης ασφαλιστικών μέτρων, κατόπιν αιτήσεως του δανειστή, μέσω εντύπου διαθέσιμου σε όλες τις κοινοτικές γλώσσες. Ο δανειστής θα πρέπει καταρχάς να πείσει το δικαστήριο ότι έχει θεμελιωμένη απαίτηση έναντι του οφειλέτη ("*fumus boni iuris*"). Ένα εκτελεστό δικαίωμα - δικαστική απόφαση ή δημόσιο έγγραφο - θα πρέπει να επαρκεί για τη θεμελίωση της απαίτησης. Ο δανειστής ο οποίος ζητεί την έκδοση διαταγής κατάσχεσης πριν να αποκτήσει εκτελεστό δικαίωμα θα πρέπει να προσκομίσει αποδείξεις προς υποστήριξη της αξίωσής του.

Στη συνέχεια ο δανειστής θα πρέπει να αποδείξει την ύπαρξη επείγοντος, όπως το γεγονός ότι υπάρχει πραγματικός κίνδυνος αποτυχίας της εκτέλεσης της απαίτησης εάν δεν χορηγηθεί το μέτρο ("*periculum in mora*"). Οι διαφορές μεταξύ των νομικών συστημάτων των κρατών μελών επιβάλλουν να εξετάζεται μετά προσοχής ο ακριβής χαρακτήρας αυτής της υποχρέωσης, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη την ανάγκη εξισορρόπησης των συμφερόντων δανειστή και οφειλέτη.

Τέλος, το δικαστήριο θα πρέπει να μπορεί να ζητήσει από τον δανειστή τη σύσταση ασφάλειας ή εγγύησης, προκειμένου να προστατεύσει τον οφειλέτη από τις ενδεχόμενες απώλειες ή ζημιές στην περίπτωση κατά την οποία το μέτρο θα ακυρωθεί κατά την κύρια διαδικασία. Στο προκείμενο τίθεται το ερώτημα του κατά πόσον ο καθορισμός του ποσού της εγγύησης θα πρέπει να επαφίεται στην αξιολόγηση του δικαστή ή να ρυθμίζεται από την εθνική νομοθεσία, και κατά πόσον η υποχρέωση σύστασης εγγύησης μπορεί να θεσπιστεί χωρίς την εναρμόνιση της υποχρέωσης του δανειστή για οποιεσδήποτε ζημιές προκύψουν ενδεχομένως για τον οφειλέτη από την εσφαλμένη χρήση της κατάσχεσης στην περίπτωση που ο δανειστής δεν επιτύχει τελικά να θεμελιώσει την απαίτησή του.

Ερώτηση 4: Σε ποιο βαθμό πρέπει να ανατίθεται στον δανειστή να πείσει το δικαστήριο ότι η απαίτηση την οποία έχει έναντι του οφειλέτη επαρκεί για να δικαιολογήσει διαταγή κατάσχεσης;

Ερώτηση 5: Το επείγον πρέπει να αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση διαταγής κατάσχεσης πριν από την απόκτηση εκτελεστού τίτλου; Σε περίπτωση κατάφασης, πώς μπορεί να προσδιοριστεί αυτή η προϋπόθεση;

Ερώτηση 6: Η υποχρέωση που επιβάλλεται στον δανειστή να συστήσει ασφάλεια ή εγγύηση θα πρέπει να επαφίεται στην εκτίμηση του δικαστηρίου όταν αυτό εκδίδει διαταγή κατάσχεσης; Πώς μπορεί να υπολογιστεί το ποσό αυτής της εγγύησης ή ασφάλειας;

3.3. Ακρόαση του οφειλέτη

Σύμφωνα με την ισχύουσα πρακτική σε ορισμένα κράτη μέλη, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι δεν θα πρέπει να υπάρχει ακρόαση του οφειλέτη ούτε κοινοποίηση ή επίδοση προς αυτόν πριν από την εκτέλεση της τραπεζικής κατάσχεσης, επειδή κάτι τέτοιο θα αποδυνάμωνε ουσιαστικά τον επιδιωκόμενο στόχο που είναι να αποτρέψει τις κινήσεις κεφαλαίων εις βάρος ενδεχομένως του δανειστή και να διαφυλάξει το "στοιχείο έκπληξης" του μέτρου. Στην συγκεκριμένη περίπτωση, ο οφειλέτης θα ενημερώνεται για την κατάσχεση ταυτόχρονα με την εκτέλεσή της και θα έχει ως εκ τούτου τη δυνατότητα να την αμφισβητήσει.

Ερώτηση 7: Πρέπει να προηγηθεί ακρόαση του οφειλέτη ή επίδοση και κοινοποίηση πριν από την έκδοση διαταγής κατάσχεσης;

3.4. Λεπτομέρειες για τις απαιτούμενες πληροφορίες σχετικά με τον λογαριασμό

Τίθεται το ερώτημα σχετικά με τον χαρακτήρα και την έκταση των πληροφοριών που αφορούν τον/τους λογαριασμό/ούς του οφειλέτη, τις οποίες θα είναι υποχρεωμένος να χορηγεί ο δανειστής, όταν ζητεί την έκδοση διαταγής κατάσχεσης. Ενώ είναι σαφές ότι οφείλει να προσδιορίζει το ακριβές όνομα του οφειλέτη, είναι πιο δύσκολο να προσδιοριστεί ο βαθμός λεπτομέρειας όσον αφορά τον λογαριασμό. Το ζήτημα του κατά πόσον ο δανειστής πρέπει να είναι υποχρεωμένος να ανακοινώνει τον ακριβή αριθμό ή αριθμούς λογαριασμού/ών είναι ιδιαίτερα αμφισβητούμενο. Δεδομένου ότι ορισμένα κράτη μέλη επιτρέπουν την έκδοση διαταγών τραπεζικής κατάσχεσης απουσία αυτών των πληροφοριών και ότι ο δανειστής αντιμετωπίζει συχνά ιδιαίτερες δυσκολίες να τις συγκεντρώσει, θα μπορούσε να συνηγορεί υπέρ της άποψης ότι ο προσδιορισμός των ακριβών αριθμών λογαριασμών δεν πρέπει να αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση. Εντούτοις, τα στοιχεία που παρέχονται από τον δανειστή πρέπει να είναι επαρκώς λεπτομερή για να επιτρέπουν στην τράπεζα να προσδιορίζει τον πελάτη της και για να περιορίζουν τους κινδύνους καταχρηστικών κατασχεσεων λόγω εσφαλμένης ταυτότητας. Θα πρέπει να εξετασθεί το κατά

πόσον, πέραν από το ακριβές όνομα του οφειλέτη, θα αρκούσε να ζητούνται λεπτομερή στοιχεία της θυγατρικής της τράπεζας που διαχειρίζεται τον λογαριασμό/τους λογαριασμούς.

Ερώτηση 8: Ποιες ελάχιστες πληροφορίες πρέπει να παρέχονται για την έκδοση διαταγής κατάσχεσης;

3.5. Ζητήματα δικαιοδοσίας

Δεδομένου ότι στα περισσότερα κράτη μέλη, τα δικαστήρια που εκδικάζουν την κύρια προσφυγή είναι αρμόδια να διατάσσουν ασφαλιστικά μέτρα, θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι ένα δικαστήριο αρμόδιο να εκδικάσει επί της ουσίας δυνάμει του σχετικού ευρωπαϊκού κανονισμού θα πρέπει να είναι εξίσου αρμόδιο για να αποφανθεί σχετικά με ασφαλιστικό μέτρο στο πλαίσιο της προτεινόμενης ευρωπαϊκής πράξης.

Πέραν του δικαστηρίου που είναι αρμόδιο να εκδικάζει την κύρια υπόθεση, η διαταγή κατάσχεσης θα μπορούσε να εκδίδεται από τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο εναγόμενος, εφόσον αυτό είναι διαφορετικό, και/ή τα δικαστήρια κάθε κράτους μέλους στο οποίο ευρίσκεται τραπεζικός λογαριασμός που θα αποτελέσει το αντικείμενο κατάσχεσης.

Δεδομένου ότι ο στόχος της ευρωπαϊκής πράξης είναι να επανορθώσει την ισχύουσα κατάσταση σύμφωνα με την οποία ο δανειστής οφείλει να απευθυνθεί στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο λογαριασμός, μία ενδεχόμενη λύση θα ήταν να επιτραπεί στον δανειστή να επιλέξει μεταξύ των διαφόρων προαναφερόμενων δικαστηρίων.

Ερώτηση 9: Πιστεύετε ότι δικαιοδοσία για την έκδοση διαταγής κατάσχεσης πρέπει να έχουν τα δικαστήρια που είναι αρμόδια να εκδικάζουν την ουσία της υπόθεσης σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική νομοθεσία και/ή τα δικαστήρια του τόπου στον οποίο βρίσκεται ο λογαριασμός; Πρέπει το δικαστήριο της κατοικίας του εναγομένου να έχει πάντα δικαιοδοσία για την έκδοση διαταγής κατάσχεσης, ακόμα και στις περιπτώσεις που δεν έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με τον κανονισμό 44/2001;

4. ΠΟΣΑ ΚΑΙ ΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ

4.1. Ποσό προς εξασφάλιση

Ένα μέτρο που θα μπορούσε να αποτρέψει τις καταχρήσεις και θα ήταν αναλογικό θα ήταν να περιοριστεί η κατάσχεση σε ένα ειδικό ποσό και όχι να επιτραπεί η κατάσχεση του συνόλου του πιστωτικού υπολοίπου του λογαριασμού του οφειλέτη στον λογαριασμό ή στους λογαριασμούς που κατάσχονται. Αυτό το ποσό θα πρέπει να εξαρτάται από το ποσό που αξιώνεται από τον δανειστή (συμπεριλαμβανομένων των τόκων και των δικαστικών εξόδων που ενδεχομένως οφείλονται στον δανειστή). Θα πρέπει να εξεταστεί σε ποιο βαθμό θα πρέπει να εξασφαλιστούν με την κατάσχεση συμπληρωματικά ποσά, κυρίως οι μελλοντικές πληρωμές τόκων και τα έξοδα στα οποία προβαίνει ο δανειστής για να ζητήσει και να εκτελέσει την κατάσχεση (δικηγορικά έξοδα, έξοδα υπαλλήλων εκτέλεσης και τραπεζικά έξοδα).

Ερώτηση 10: Συμφωνείτε ότι η κατάσχεση θα πρέπει να περιορίζεται σε ειδικό ποσό; Εάν ναι, πώς μπορεί να προσδιοριστεί το συγκεκριμένο ποσό;

4.2. Έξοδα που βαρύνουν τις τράπεζες

Μπορεί να υποστηριχθεί ότι η εκτέλεση τραπεζικής κατάσχεσης και η παρακολούθηση του πιστωτικού υπολοίπου στον λογαριασμό του οφειλέτη γεννούν ορισμένα έξοδα για τις τράπεζες. Θα μπορούσε εξίσου να υποστηριχθεί ότι οι τράπεζες οφείλουν να εκτελούν την κατάσχεση ως παροχή δημόσιας υπηρεσίας και να επιβαρύνονται με όλα τα ενδεχόμενα έξοδα στο πλαίσιο των δικών τους εξόδων εκμετάλλευσης. Οι ίδιες οι τράπεζες είναι μερικές φορές δανειστές ή έχουν δανειστές σαν πελάτες. Έχουν ως εκ τούτου συμφέρον στην επιτυχή είσπραξη των απαιτήσεων. Κατά συνέπεια το ζήτημα που τίθεται είναι το κατά πόσον οι τράπεζες θα πρέπει να αμείβονται για τον ρόλο που αναλαμβάνουν στον τομέα των κατασχέσεων και, σε περίπτωση κατάφασης, κατά πόσον το ποσό που θα έχουν δικαίωμα να απαιτήσουν θα πρέπει να προσδιορίζεται σε εθνικό ή ευρωπαϊκό επίπεδο. Θα πρέπει να προσδιοριστεί εάν ο δανειστής θα πρέπει να υποχρεώνεται να καταβάλει το συγκεκριμένο ποσό στην τράπεζα πριν από την εκτέλεση της κατάσχεσης ή εάν η τράπεζα θα πρέπει να αφαιρεί αυτό το τελευταίο ποσό από τον κατασχεθέντα λογαριασμό.

Ερώτηση 11: *Θεωρείτε ότι οι τράπεζες θα πρέπει να αμείβονται για την εκτέλεση διαταγής κατάσχεσης; Εάν αυτό ισχύει, θα πρέπει να προσδιοριστεί κατ'ανώτατο όριο το ποσό το οποίο δικαιούνται; Ο δανειστής θα πρέπει να πληρώνει εκ των προτέρων την τράπεζα ή το ποσό θα πρέπει να αφαιρείται από το πιστωτικό υπόλοιπο του κατασχεθέντος λογαριασμού;*

4.3. Κατάσχεση περισσότερων λογαριασμών, κοινών λογαριασμών και λογαριασμών εκπροσώπου

Εάν ο δανειστής επιθυμεί να δεσμεύσει ταυτόχρονα πολλούς λογαριασμούς ευρισκόμενους σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη επειδή το πιστωτικό υπόλοιπο ενός λογαριασμού κινδυνεύει να είναι ανεπαρκές για να καλύψει την απαίτηση, προκύπτει το ερώτημα εάν και πώς τα κατασχεθέντα ποσά σε κάθε έναν από αυτούς τους λογαριασμούς μπορούν να περιοριστούν για να αποφευχθεί η κατάσχεση διπλάσιου ή τριπλάσιου ποσού από το οφειλόμενο. Αυτό το πρόβλημα είναι παρεμφερές με την ήδη υπάρχουσα κατάσταση σε ορισμένα κράτη μέλη, στα οποία μια διαταγή κατάσχεσης που έχει επιδοθεί στην κεντρική έδρα μιας τράπεζας δεσμεύει όλους τους λογαριασμούς που υπάρχουν στις θυγατρικές της τράπεζας αυτής. Μια πιθανή λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα θα ήταν να προβλεφθεί η μεταφορά του οφειλόμενου ποσού σε χωριστό λογαριασμό και η αποδέσμευση στη συνέχεια των κατασχεθέντων λογαριασμών. Θα πρέπει να αναλυθεί ο τρόπος με τον οποίο ένα τέτοιο σύστημα θα μπορούσε να λειτουργήσει με διαφορετικές τράπεζες και διαμέσου διαφορετικών κρατών μελών.

Προκύπτουν επίσης ερωτήματα όσον αφορά την κατάσχεση κοινών λογαριασμών, δηλαδή λογαριασμών που έχουν ανοιχθεί στα ονόματα δύο συζύγων, και η κατάσχεση λογαριασμών εκπροσώπου, δηλαδή λογαριασμών που έχουν ανοιχθεί στο όνομα του δικαιούχου για λογαριασμό του οφειλέτη.

Ερώτηση 12: *Εάν η διαταγή κατάσχεσης αφορά περισσότερους λογαριασμούς, πώς μπορεί το ποσό που πρόκειται να κατασχεθεί να κατανεμηθεί μεταξύ αυτών των λογαριασμών;*

Ερώτηση 13: *Πώς πρέπει να διεξαχθεί η κατάσχεση κοινών λογαριασμών και λογαριασμών εκπροσώπου;*

4.4. Ποσά εξαιρούμενα εκτέλεσης

Για να προστατευτεί η αξιοπρέπεια και ο οικογενειακός βίος του οφειλέτη, ορισμένα ποσά πρέπει να εξαιρούνται εκτέλεσης. Αυτό ισχύει κυρίως όσον αφορά τα ποσά τα οποία ο

οφειλέτης έχει δικαίωμα να διατηρήσει για την εξυπηρέτηση των δικών του αναγκών διατροφής και των αναγκών της οικογενείας του. Θα πρέπει κατά συνέπεια να προσδιορισθεί σε ποια στιγμή πρέπει να προσδιοριστούν αυτά τα ποσά και με ποιο τρόπο, είτε από τον δικαστή που διατάσσει την κατάσχεση, είτε από την αρχή εκτέλεσης ή την τράπεζα που διαχειρίζεται τον λογαριασμό. Αυτό το ζήτημα θα πρέπει να ρυθμίζεται αυτεπαγγέλτως ή μόνο μετά από αίτηση του οφειλέτη; Τέλος, πώς πρέπει να καθοριστεί και να υπολογιστεί το συγκεκριμένο ποσό - σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο έχει εκδοθεί η διαταγή, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται ο λογαριασμός ή σύμφωνα με ένα εναρμονισμένο ευρωπαϊκό σύστημα το οποίο θα χρειάζεται να εξειδικεύει τα ποσά με κατάλληλο τρόπο, όπως για παράδειγμα μέσω γενικού κανόνα ή κανόνα τιμαριθμικής προσαρμογής;

Ερώτηση 14: *Το ζήτημα του κατά πόσον ορισμένα ποσά πρέπει να εξαιρούνται εκτέλεσης θα πρέπει να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως κατά τη στιγμή της έκδοσης/εκτέλεσης της κατάσχεσης ή θα εξαρτάται από την άσκηση ανακοπής εκ μέρους του οφειλέτη; Πώς και από ποιον πρέπει να υπολογίζεται το εξαιρούμενο εκτέλεσης ποσό και σε ποια βάση;*

5. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΜΙΑΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΚΑΤΑΣΧΕΣΗΣ

5.1. Εφαρμογή

Μόλις ένα δικαστήριο κράτους μέλους εκδώσει διαταγή κατάσχεσης, τίθεται το ζήτημα της εφαρμογής της. Δεδομένης της ανάγκης ταχείας δράσης και του αυστηρά συντηρητικού χαρακτήρα του μέτρου, προτείνεται ότι η κατάσχεση πρέπει να παράγει αμέσως αποτελέσματα σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση χωρίς να χρειάζεται ενδιάμεση διαδικασία (όπως η κήρυξη της εκτελεστότητας) στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται.

Θα πρέπει να προσδιοριστούν τα μέσα διαβίβασης της διαταγής κατάσχεσης μεταξύ του δικαστηρίου που την εκδίδει και της τράπεζας που διαχειρίζεται τον προς κατάσχεση λογαριασμό. Η προβλεπόμενη διαδικασία πρέπει να εξισορροπεί το συμφέρον του δανειστή για ταχεία διαβίβαση και εκείνο του οφειλέτη και της τράπεζας να περιορίζουν τις αδικαιολόγητες κατασχέσεις. Η διασυνοριακή διαβίβαση πράξεων διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000⁹, ο οποίος προβλέπει την άμεση διαβίβαση μιας διαταγής κατάσχεσης από το δικαστήριο στην τράπεζα με ταχυδρομικές υπηρεσίες. Ενώ αυτή η μέθοδος επιτρέπει τη σχετικά ταχεία κοινοποίηση και επίδοση των δικαστικών αποφάσεων, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω το ζήτημα του κατά πόσον η χρήση των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας θα διευκόλυνε περαιτέρω τη διαδικασία διαβίβασης. Για να επιτευχθεί ο στόχος του να καταστεί αποτελεσματικότερη η δέσμευση λογαριασμών, προτείνεται να διεξάγεται η τραπεζική κατάσχεση με ηλεκτρονικά μέσα σε όλα τα στάδια της διαδικασίας ή σχεδόν, δηλαδή από τη στιγμή που αυτή εκδίδεται από το δικαστήριο μέχρις ότου περιέλθει στην τράπεζα που διαχειρίζεται τον λογαριασμό. Θα πρέπει να αναλυθούν οι μηχανισμοί που θα πρέπει να σχεδιαστούν για να κατοχυρωθεί κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαβίβασης και να προσδιοριστεί το κατά πόσον η χρήση ηλεκτρονικής υπογραφής θα είναι επαρκής για να πιστοποιήσει την ταυτότητα και την αρμοδιότητα της αρχής έκδοσης και για να κατοχυρώσει την ακρίβεια των διαβιβαζομένων στοιχείων.

⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000, περί επιδόσεως και κοινοποίησης στα κράτη μέλη δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις: EE L 160 της 30.06.2000, σ. 37.

Θα πρέπει επίσης να καθορισθεί η προθεσμία που χορηγείται στην τράπεζα για να εκτελέσει την κατάσχεση, δηλαδή το κατά πόσον ο λογαριασμός πρέπει να δεσμευθεί αμέσως με την παραλαβή της διαταγής κατάσχεσης από την τράπεζα ή εντός ορισμένης προθεσμίας μετά την παραλαβή, και πώς πρέπει να αντιμετωπισθούν οι συναλλαγές που έχουν ξεκινήσει πριν από την κοινοποίηση ή επίδοση στην τράπεζα της διαταγής κατάσχεσης.

Οι τράπεζες θα είναι υποχρεωμένες να ενημερώνουν τις αρμόδιες αρχές εκτέλεσης για το κατά πόσον πραγματοποιήθηκε κατάσχεση στα περιουσιακά στοιχεία που βρίσκονται στο πιστωτικό υπόλοιπο του οφειλέτη στον κατασχεθέντα/στους κατασχεθέντες λογαριασμό/λογαρισμούς. Σε ιδανική περίπτωση αυτή η πληροφόρηση θα μπορούσε να διαβιβάζεται εξίσου ηλεκτρονικά. Στο συγκεκριμένο πλαίσιο θα πρέπει να εξεταστούν τα μέσα που πρέπει να τεθούν σε εφαρμογή για να εξασφαλιστεί επαρκές επίπεδο προστασίας των δεδομένων και του τραπεζικού απορρήτου κατά τη διάρκεια της διαδικασίας.

Ερώτηση 15: *Είστε της γνώμης ότι θα πρέπει να καταργηθεί η διαδικασία κήρυξης της εκτελεστότητας όσον αφορά τη διαταγή κατάσχεσης;*

Ερώτηση 16: *Πώς πρέπει να διαβιβασθεί μια διαταγή κατάσχεσης από το δικαστήριο που την εκδίδει προς την τράπεζα στην οποία βρίσκεται ο λογαριασμός; Ποια προθεσμία οφείλει να τηρεί η τράπεζα για να εκτελέσει την κατάσχεση; Ποιο θα πρέπει να είναι το αποτέλεσμα της διαταγής κατάσχεσης σε τρέχουσες συναλλαγές;*

Ερώτηση 17: *Συμφωνείτε ότι κατά την παραλαβή μιας διαταγής κατάσχεσης, οι τράπεζες θα πρέπει να είναι υποχρεωμένες να ενημερώνουν τις αρχές εκτέλεσης κατά πόσον και σε ποιο βαθμό η κατάσχεση διασφάλισε επιτυχώς περιουσιακά στοιχεία που μπορούν να καταβληθούν από τον οφειλέτη στον δανειστή;*

5.2. Προστασία του οφειλέτη

Μόλις η διαταγή κατάσχεσης παράγει τα αποτελέσματά της, ο οφειλέτης θα πρέπει να πληροφορηθεί ότι ο λογαριασμός του δεσμεύθηκε και να είναι σε θέση να αμφισβητήσει αυτή την κατάσχεση ή να περιορίσει το ποσό. Θα πρέπει να καθορισθεί ο αρμόδιος να ανακοινώσει αυτή την πληροφορία στον οφειλέτη. Προτείνεται ο οφειλέτης να ειδοποιείται επίσημα από το δικαστήριο ή την αρμόδια αρχή εκτέλεσης σχετικά με τη διαταγή κατάσχεσης. Επιπλέον, στο πλαίσιο των εμπορικών σχέσεων μεταξύ των τραπεζών και των πελατών τους, οι τράπεζες θα ενημερώνουν τον οφειλέτη μόλις αρχίζει να διεξάγεται η κατάσχεση.

Είναι σαφές ότι ο οφειλέτης πρέπει να έχει το δικαίωμα να αμφισβητεί μια διαταγή κατάσχεσης, αλλά θα χρειαστεί να εξεταστεί η αρχή που θα είναι αρμόδια να εκδικάζει την ανακοπή του: το δικαστήριο που έχει εκδώσει τη διαταγή ή το δικαστήριο του τόπου στον οποίο βρίσκεται ο λογαριασμός. Θα πρέπει επίσης να εξεταστεί το κατά πόσον οι λόγοι ανακοπής (για παράδειγμα, η εξόφληση του χρέους ή η παραγραφή της απαίτησης) θα πρέπει να εναρμονιστούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα της προβλεπόμενης πράξης. Προτείνεται ότι οι παραδεκτοί λόγοι ανακοπής για την αμφισβήτηση μιας διαταγής θα πρέπει να διαφέρουν ανάλογα με το κατά πόσον η διαταγή έχει εκδοθεί στη βάση υφιστάμενου εκτελεστού δικαιώματος ή ανεξάρτητα από αυτό. Προτείνεται περαιτέρω, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η διαταγή κατάσχεσης εκδίδεται πριν από την έναρξη της κύριας διαδικασίας, αυτή να καθίσταται άκυρη εάν ο δανειστής δεν υποβάλλει την κύρια αγωγή εντός ορισμένης προθεσμίας (για παράδειγμα, ένας μήνας).

Τέλος, θα πρέπει να εξεταστεί ο βαθμός στον οποίο ο δανειστής πρέπει να θεωρείται υπεύθυνος όταν η κατάσχεση αποδεικνύεται αδικαιολόγητη και κατά πόσον η ευθύνη αυτή θα πρέπει να εναρμονιστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο ή να ανατίθεται στην εκτίμηση του εθνικού δικαίου.

Ερώτηση 18: Πότε και από ποιον πρέπει ο οφειλέτης να ενημερώνεται επίσημα για την έκδοση και την εκτέλεση διαταγής κατάσχεσης;

Ερώτηση 19: Η κατάσχεση θα πρέπει να είναι ανακλητή ή να ακυρώνεται αυτομάτως εάν ο δανειστής δεν καταθέτει την κύρια αγωγή εντός ορισμένης προθεσμίας;

Ερώτηση 20: Σε ποια βάση και σε ποιο βαθμό ο οφειλέτης θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αμφισβητεί τη διαταγή κατάσχεσης; Ποιο θα πρέπει να είναι το αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της ανακοπής την οποία ασκεί ο οφειλέτης κατά της κατάσχεσης;

Ερώτηση 21: Η ευθύνη του οφειλέτη σε περίπτωση που η κατάσχεση αποδειχθεί αδικαιολόγητη θα πρέπει να εναρμονιστεί σε κοινοτικό επίπεδο και, εάν ναι, με ποιο τρόπο;

5.3. Κατάταξη δανειστών

Εάν συντρέχουν διάφοροι δανειστές για τα ποσά που υπάρχουν στο πιστωτικό υπόλοιπο ενός τραπεζικού λογαριασμού του οφειλέτη, προκύπτει το ζήτημα του τρόπου με τον οποίο πρέπει να καταταγούν οι διάφοροι δανειστές εκτός διαδικασίας αφερεγγυότητας. Ενώ ορισμένα κράτη μέλη χορηγούν προτεραιότητα στον πρώτο δανειστή που κοινοποιεί ένα ασφαλιστικό μέτρο στην τράπεζα, άλλα εφαρμόζουν μία αρχή ομάδας παρόμοια με εκείνη που διέπει την κατανομή των περιουσιακών στοιχείων κατά τη διάρκεια διαδικασιών αφερεγγυότητας. Θα πρέπει ως εκ τούτου να καθοριστεί το κατά πόσον αυτό το ζήτημα πρέπει να εναρμονιστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο ή να αφεθεί στην κρίση του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο πραγματοποιείται η εκτέλεση. Ένα παρόμοιο ερώτημα τίθεται όσον αφορά την κατάταξη της διαταγής κατάσχεσης στο πλαίσιο ποινικών ή διοικητικών διαδικασιών.

Ερώτηση 22: Θα πρέπει να υπάρχουν ευρωπαϊκοί κανόνες που να διέπουν τη σειρά προτεραιότητας των δανειστών; Σε περίπτωση κατάφασης, ποια αρχή θα πρέπει να εφαρμόζεται;

5.4. “Μετατροπή” σε εκτελεστό μέτρο

Ένας δανειστής που έχει δεσμεύσει τον λογαριασμό του οφειλέτη του με διαταγή κατάσχεσης μπορεί ενδεχομένως να επιτύχει την έκδοση απόφασης στην κύρια προσφυγή, η οποία θα είναι εκτελεστή στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο λογαριασμός, είτε μέσω κήρυξης εκτελεστότητας σύμφωνα με τον κανονισμό 44/2001 είτε παρέχοντας πιστοποιητικό εκδιδόμενο σύμφωνα με τους κανόνες των νέων ευρωπαϊκών διαδικασιών για τις μικρής αξίας ή μη αμφισβητούμενες αξιώσεις. Αυτός ο δανειστής θα επιδιώξει να επιτύχει τη μεταφορά των κατασχεθέντων περιουσιακών στοιχείων στον δικό του λογαριασμό ή να εισπράξει τα χρήματα με οποιοδήποτε άλλο μέσο. Θα πρέπει να προσδιοριστεί ο τρόπος με τον οποίο, σε αυτές τις περιπτώσεις, η διαταγή κατάσχεσης μπορεί να μετατραπεί σε εκτελεστό μέτρο για να επιτρέψει τη μεταφορά του κατασχεθέντος ποσού στον δανειστή.

Ερώτηση 23: Πώς μπορεί να μετατραπεί η διαταγή κατάσχεσης σε εκτελεστό μέτρο μόλις ο δανειστής επιτύχει την έκδοση εκτελεστού τίτλου στο κράτος μέλος στο οποίο βρίσκεται ο λογαριασμός;